

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Theologos-Grigorios Chatzithanasis

Strona pozwana: Ypourgos Ygeias kai Koinonikis Allilengyis, OEEK (Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia art. 149 i 150 WE oraz dyrektywy Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz.U. L 209, str. 25) — Nieuznawanie w przyjmującym państwie członkowskim dyplomu kształcenia zawodowego nadającego prawa do wykonywania zawodu optyka w państwie członkowskim, w którym dyplom ten został wydany — Szkolenie odbyte w większej części w instytucji, która działa zgodnie z prawem w przyjmującym państwie członkowskim, ale nie jest uznana w ustawodawstwie tego państwa za instytucję oświatową

Sentencja

Wykładni art. 1 lit. a), art. 3 i 4 dyrektywy Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/19/WE z dnia 14 maja 2001 r., należy dokonywać w ten sposób, że właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego są na podstawie art. 3 dyrektywy 92/51 zobowiązane — z zastrzeżeniem art. 4 tej dyrektywy — do uznania dyplomu wydanego przez właściwy organ w innym państwie członkowskim nawet wówczas, gdy dyplom ten potwierdza wykształcenie uzyskane, w całości lub w części, w instytucji położonej w przyjmującym państwie członkowskim, która zgodnie z prawem tego państwa nie jest uznana za instytucję oświatową.

(¹) Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Stuttgart — Niemcy) — Krystyna Zablocka-Weyhermüller przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-221/07) (¹)

(Świadczenia dla pozostałych przy życiu małżonków ofiar działań wojennych — Wymóg posiadania miejsca zamieszkania na terytorium danego państwa — Artykuł 18 ust. 1 WE)

(2009/C 19/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Krystyna Zablocka-Weyhermüller

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sozialgericht Stuttgart — Zgodność z prawem wspólnotowym przepisów krajowych ograniczających możliwość przenoszenia świadczeń przyznawanych pozostałym przy życiu małżonkom ofiar działań wojennych (Hinterbliebenenversorgung)

Sentencja

Wykładni art. 18 ust. 1 WE należy dokonać w ten sposób, że stanowi on przeszkodę dla ustawodawstwa państwa członkowskiego, na podstawie którego państwo to odmawia wypłaty pewnych świadczeń przyznawanych pozostałym przy życiu małżonkom ofiar działań wojennych z tego tylko powodu, że zamieszkują oni na terytorium pewnych określonych państw członkowskich.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-247/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/35/WE — Sporządzanie niektórych planów i programów w zakresie środowiska — Udział społeczeństwa — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2009/C 19/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: V. Jackson, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewydanie w przewidzianym terminie przepisów koniecznych do zastosowania się do dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156, s. 17)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 170 z 21.7.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-249/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 28 WE i 30 WE — Dyrektywa 92/43/WE — Środki o skutku równoważnym — Uprzednie pozwolenia dotyczące wprowadzania ostrego i małego pochodzących z innych państw członkowskich — Uzasadnienie — Ochrona życia zwierząt — Utrzymanie biodwersyfikacji i zachowanie gatunków wodnych w interesie rybołówstwa)

(2009/C 19/06)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i S. Noe)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C.M. Wissels i C. ten Dam, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 WE i 30 WE — System uprzednich pozwoleń dotyczących wprowadzania do niderlandzkich wód przybrzeżnych ostrego i małego pochodzących z innych państw członkowskich

Sentencja

- 1) Wprowadzając system uprzednich pozwoleń dotyczących wprowadzenia do niderlandzkich wód przybrzeżnych ostrego i małego, które zgodnie z prawem pochodzą z innych państw członkowskich i należą do gatunków rodzimych w Niderlandach, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 28 WE i 30 WE.

- 2) Królestwo Niderlandów ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Intel Corporation Inc. przeciwko Cpm United Kingdom Limited

(Sprawa C-252/07) (¹)

(Dyrektywa 89/104/EWG — Znaki towarowe — Artykuł 4 ust. 4 lit. a) — Znaki towarowe cieszące się renomą — Ochrona przed używaniem identycznego lub podobnego późniejszego znaku towarowego — Używanie powodujące lub mogące powodować czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomę wcześniejszego znaku towarowego bądź też działające lub mogące działać na ich szkodę)

(2009/C 19/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Intel Corporation Inc.

Strona pozwana: Cpm United Kingdom Limited

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (Civil Division) — Wykładnia art. 4 ust. 4 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1) — Wcześniejszy znak towarowy cieszący się renomą — Kryteria, które należy uwzględnić w celu ustalenia istnienia związku w rozumieniu wyroku w sprawie C-408/01 Adidas-Salomon AG i Adidas-Benelux BV

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 4 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że istnienie między wcześniejszym renomowanym znakiem towarowym a późniejszym znakiem towarowym związku w rozumieniu wyroku z dnia 23 października 2003 r. w sprawie C-408/01 Adidas-Salomon i Adidas Benelux winno być oceniane całościowo, przy uwzględnieniu wszystkich czynników mających znaczenie w okolicznościach danej sprawy.